

Den 13 juli 1907 vigdes Erk och Ems i Augerums kyrka derefter middag för ett 60 tal inbjudna, hos C. H. Andersson, Holmen, C.H, Andersson var en morbror till Ems, både Erks och Ems släktingar och vänner var med.

Några små händelser före och efter bröllopet skall ej uteglömmas, Erk hade målare hos sig även bröllopdagen, det var en gammal båtsman som gick under namnet Humpa, han hade inte varit hos Erk på ett par dagar, men denna dag kom han för att putsa av litet sa han, kl, 5 em. skulle vigseln vara och skulle Erk resa från byn kl. 2 em, till Ems hem derifrån skulle ett par hyrhästar med heltäckare ifrån staden skjutsa till Augerum, nog av då Erk var färdig åka svärmade en bikupa, Erk kastade av sig smokingen och kommanderade upp drängen i en hög ask på gården, själv tog Erk en tom bikupa och höll på en lång stång under biklasen, drängen skulle ge grenen, bina satt på, en skarp knyck och så var det beräknat att bina skulle bli i kupan, men nej hela svärmen kom nerdansande på Erk der han stod, målaren hoppade och skrek-spring spring, men Erk sprang inte han borstade sakta av sig bina, satte kupan över dem på marken, tog på sig smokingen igen och en lätt ytterrock upp på vagnen, som drängen nu var färdig med, drängen skulle skjutsa Erk först med en häst, sedan skulle han köra ned 2 hästar till bröllopgården Holmen, målaren gick der och tittade på under förberedelsen och då skjutsen tog igång på gårdbacken smäller ett dunderskott, hästen blev rädd och satte av i sken nedåt vägen, det var nätt och jämt att drängen och Erk med förenade ansträngningar kunde hejda hästen så mycket att kurvan vid vägskälet kunde klaras, den toste målen- sa drängen, resan till fästemon gick bra.

I Ems hem gick hon och väntade på sin brudkrona, vilken en av deras drängar skulle avhämta i staden, drängen hade kört på morronen, men var ej kommen kl, 3 em. sin bruddräkt hade Ems och en vännina sytt hemma och nu fattades ej mer än kronan, ekipaget från hyrkuskverket kom kl. 3 en ny elegant heltäckare 2 vackra fuxar och en medelålders välklädd kusk, då Erk och Ems stigit in i vagnen för avfärd kom drängen med kronan, han var litet smått upprymd av sprit, han var även inbjuden till bröllopet, nu fick han i all hast taga plats gå bocken utmed kusken och så bar det i väg till Augerums gamla vackra kyrka.

Vigselakten gick ritualenligt och ingenting hakade upp sig, det blev en stämningsfull middag, många tal hölls och tiden gick fort till uppbrottet, häntning var beställd kl. 12, Erks och Ems skjuts stod kvar å bröllopgården hela tiden beredd till uppbrott. Erk hade placerat sin höga hatt i droskan, några ungdomar som tyckt att i droskan var en undagönd plats, för en mera intim stund hade slaugit sig in och satt sig på hatten, då Erk fick se den sedermera var den som ett dragspel, det var ju bröllop---.

Vid denna tid var det sed att de nygifta skulle försöka smita undan utan att någon skulle se det, de gjorde många försök, men alltid var det någon som passade upp, så till sist smuglades de nygifta ut genom en bakdörr, kusken satt färdig på kuskbocken med piskan i paradställning, hästarna stod på spänn, men då de nygifta tog språnget in i vagnen blev det ett skrik, och många risgrynspåsar dansade in i vagnen på de nygifta, många undgicks naturligtvis, men nog hade de som nogsamt vaktade fått dränka brudparet med risgryn.

Hästarna satte en väldig fart och bröllopgården var långt bakom, skotten knallade i natten, å själva bröllopgården var det strängt förbjudet att skjuta och ortens kronobetjäning vakade över det, det var nämligen så att värdinnan var litet nervös för skotten och fruktade någon olycka, ty i Augerum var vid denna tid en hel del djärva ungdomar.

Hästarna travade fort i den ljusa sommarnatten och på denna, tid var stenhuggeri i gång för fullt i denna trakt, stenhuggarna som väl kände både Erk och Ems genom de många körslorna till staden, hade nu lagat till knalleffekter av rätta slaget och då vagnen passerade Hejetorps skogsbacke brakade det löst, kusken kunde ej tygla hästarna, de stegrade sig och kastade sig i diket, droskan hannade i diket emot en kraftig stenmur, Erk öppnade ena dörren och frågade kusken om det gick, han svarade varen lugna bara det är ingen fara än, några, främmande ungdomar hade kom till och de ropade "1 eve brudparet" vagnen var på väg igen och nu hördes ett par hästar efter, kusken ville inte släppa förbi någon och nu blev det en kappkörning utan like, de fuxar brudparet åkte efter var unga och kusken var säker körare, Ems upptäckte i rutan bakefter att de som kom var deras egna hästar ett par grå, å den skjutsen åkte Erks far, bror och systrar samt en familj från grannbyn, då de såg att de ej fick köra om droskan lugnade de sig något och då brudparet kom hem till byn var hela huset upplyst med fotogenlampor och ljus, vid ingången var en äreport rest och i den brann kulörta lycktor, det var sagolikt i sommarnatten, ett minne som står sig genom årens alla frestningar.

Pigan och några vänner hälsade brudparet välkomna till byn, det var äldre vänner som ej ville göra den långa resan till kyrkan utan väntade i byn på brudparets hemkomst, bland dem var Vackerman med hustru, J.M. med hustru, Olof, målare Humpa, Erk tackade alla och sa god natt, brudparet gick in, pigan hade en kopp gott kaffe till brudparet.

Undertiden hade den förut omnämnda skjutsen hunnit in på gården och än en gång ropade de "leve brudparet" så gick var och en till sitt. Innan Erk somnade hördes många skjutsar passera häradsvägen emot respektive hem.